

الله ارحم من يرحم



دانشگاه صنعتی اصفهان

دانشکده برق و کامپیوتر

مدیریت تراکم انتقال مبتنی بر ظرفیت دینامیکی خطوط انتقال

پایان نامه کارشناسی ارشد مهندسی برق - قدرت

محمد محمودیان اصفهانی

استاد راهنما

دکتر غلامرضا یوسفی



دانشگاه صنعتی اصفهان

دانشکده برق و کامپیوتر

مدیریت تراکم انتقال مبتنی بر ظرفیت دینامیکی خطوط انتقال

پایان نامه کارشناسی ارشد مهندسی برق - قدرت

محمد محمودیان اصفهانی

استاد راهنما

دکتر غلامرضا یوسفی



دانشگاه صنعتی اصفهان

دانشکده برق و کامپیوتر

پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد رشته‌ی مهندسی برق - قدرت آفای محمد محمودیان اصفهانی

تحت عنوان

مدیریت تراکم انتقال مبتنی بر ظرفیت دینامیکی خطوط انتقال

در تاریخ ۱۳۹۰/۱۱/۱۵ توسط کمیته‌ی تخصصی زیر مورد بررسی و تصویب نهایی قرار گرفت.

دکتر غلامرضا یوسفی

۱- استاد راهنمای

دکتر اکبر ابراهیمی

۲- استاد مشاور

دکتر حمیدرضا کارشناس

۳- استاد داور

دکتر احمد رضا تابش

۴- استاد داور

دکتر امیر بر جی

۵- سرپرست تحصیلات تکمیلی دانشکده

خداوند را شاکرم که توانستم این دوره از دوران تحصیل را به پایان
برسانم. از پدر و مادر عزیزم که همواره من را حمایت کردند سپاسگزارم.
از استاد راهنمای بزرگوارم جناب آقای دکتر غلامرضا یوسفی که انجام
این پایاننامه با هدایت و راهنمایی‌های ارزنده ایشان میسر گردید،
صمیمانه تشکر می‌نمایم. از جناب آقای دکتر حمیدرضا کارشناس و
همچنین جناب آقای دکتر احمدرضا تابش که داوری این پایاننامه را
بر عهده داشتند تشکر می‌کنم. همچنین از خدمات سرکار خانم مظاہری
قدرتانی می‌نمایم و برای تمام این عزیزان آرزوی سلامتی و موفقیت
دارم.

کلیهی حقوق مادی مرتبط بر نتایج مطالعات،
ابتكارات و نوآوری‌های ناشی از تحقیق موضوع
این پایان‌نامه متعلق به دانشگاه صنعتی اصفهان است.

تقدیم به:

پدر، مادر و همه‌ی دوستان عزیزم

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	چکیده
فصل اول: مقدمه	
۲	۱-۱- پیشگفتار
۳	۱-۲- خطوط انتقال سیستم قدرت
۳	۱-۳- دلایل اصلی رشد کند خطوط انتقال
۴	۱-۴- پیامدهای متراکم شدن خطوط انتقال
۵	۱-۵- محدودیت‌های ظرفیت خطوط انتقال سیستم قدرت
۵	۱-۵-۱- قیود حرارتی سیستم انتقال
۶	۱-۵-۲- قیود ولتاژ سیستم انتقال
۶	۱-۵-۳- قیود امنیتی سیستم انتقال
۷	۱-۶- ظرفیت‌های دینامیکی و استاتیکی خطوط انتقال
۸	۱-۷- افزایش ظرفیت خطوط انتقال موجود
۸	۱-۷-۱- بررسی امکان‌پذیری افزایش ظرفیت خط
۹	۱-۷-۲- روش‌های افزایش ظرفیت خطوط موجود
۱۱	۱-۸- روند ارائه‌ی مطالب
فصل دوم: مانیتورینگ ظرفیت حرارتی دینامیکی	
۱۳	۲-۱- مقدمه
۱۴	۲-۲- مفاهیم پایه‌ای ظرفیت حرارتی خط
۱۵	۲-۳- مانیتورینگ ظرفیت حرارتی دینامیکی
۱۶	۲-۴- مزایای استفاده از تکنولوژی مانیتورینگ ظرفیت حرارتی دینامیکی خط
۱۹	۲-۵- پیش‌بینی ظرفیت حرارتی خطوط
۱۹	۲-۶- مشکل مانیتورینگ ظرفیت حرارتی خط
۱۹	۲-۷- نکات قابل توجه برای بکارگیری ظرفیت‌های لحظه‌ای
۲۰	۲-۸- انواع استراتژی‌های تعیین ظرفیت حرارتی خط
۲۰	۲-۸-۱- استراتژی تعیین ظرفیت استاتیکی
۲۱	۲-۸-۲- استراتژی تعیین ظرفیت دینامیکی
۲۱	۲-۸-۳- استراتژی تعیین ظرفیت شبه دینامیکی
۲۱	۲-۹- تقسیم‌بندی روش‌های تعیین ظرفیت حرارتی دینامیکی خط
۲۱	۲-۹-۱- بر پایه شرایط آب و هوایی (غیرمستقیم)
۲۲	۲-۹-۲- برپایه‌ی شکم دادگی (مستقیم)

۲۲	۱۰-۲- پارامترهای تعیین کننده‌ی ظرفیت خط
۲۲	۱۱-۱- اندازه‌گیری شرایط آب و هوایی
۲۴	۱۱-۲- مانیتور وضعیت هادی
۲۷	۱۱-۳- مزایا و معایب روش‌های تعیین ظرفیت دینامیکی خط
۲۸	۱۱-۴- نتایج تعیین ظرفیت‌های دینامیکی خیلی خوب‌بینانه
۲۸	۱۱-۵- خلاصه

۳- فصل سوم: محاسبه‌ی ظرفیت حرارتی دینامیکی

۲۹	۱-۱- مقدمه
۳۰	۱-۲- نگاه کلی
۳۰	۱-۳- تعاریف
۳۱	۱-۴- واحدها و تعاریف آنها
۳۳	۱-۵- روش کلی محاسبه ظرفیت حرارتی خط
۳۴	۱-۶- محاسبه‌ی پارامترهای معادله‌ی توازن گرمایی
۳۴	۱-۷- محاسبه‌ی تلفات گرمایی به صورت همرفتی
۳۷	۱-۸- محاسبه‌ی تلفات گرمایی به صورت انتقال تابشی گرمایی
۳۷	۱-۹- محاسبه‌ی گرمایی وارد شده به هادی در اثر تابش خورشید
۴۰	۱-۱۰- محاسبه‌ی مقاومت الکتریکی هادی
۴۰	۱-۱۱- محاسبات ظرفیت حرارتی دینامیکی هادی
۴۰	۱-۱۲- محاسبات حالت دائمی
۴۳	۱-۱۳- محاسبات گذرا
۴۵	۱-۱۴- داده‌های ورودی
۴۵	۱-۱۵- باد و دمای محیط
۴۷	۱-۱۶- ارتفاع از سطح دریا
۴۷	۱-۱۷- قابلیت جذب (α) و نشر (ϵ)
۴۷	۱-۱۸- میزان گرمای خورشید
۴۷	۱-۱۹- حداکثر دمای مجاز هادی
۴۸	۱-۲۰- تقریب ثابت زمانی حرارتی هادی
۴۸	۱-۲۱- گام زمانی
۴۹	۱-۲۲- محاسبات نمونه
۴۹	۱-۲۳- داده‌های ورودی
۵۰	۱-۲۴- نتایج محاسبات
۵۲	۱-۲۵- زمان اجرای برنامه
۵۲	۱-۲۶- حساسیت ظرفیت خط نسبت به پارامترهای جوی

۱۲-۳- ابزار بکارگیری ظرفیت حرارتی دینامیکی ۵۳
۱۳-۳- خلاصه ۵۴

۴- فصل چهارم: قابلیت انتقال در دسترس

۴-۱- مقدمه ۵۵
۴-۲- تعریف قابلیت انتقال در دسترس (ATC) ۵۶
۴-۳- قابلیت انتقال (TC) ۵۶
۴-۳-۱- تفاوت قابلیت انتقال با ظرفیت انتقال ۵۶
۴-۳-۲- قابلیت انتقال بین دو ناحیه ۵۷
۴-۳-۳- محدودیتهای قابلیت انتقال ۵۷
۴-۳-۴- تعریف قابلیت انتقال کل (TTC) ۵۸
۴-۳-۵- تعیین قابلیت انتقال کل ۵۹
۴-۴- حاشیه‌های قابلیت انتقال ۶۰
۴-۱- تعریف TRM ۶۱
۴-۲- تعریف CBM ۶۱
۴-۳- محاسبه ATC ۶۱
۴-۴- فاکتورهای توزیع انتقال توان ۶۲
۴-۵- پخش بار تداومی (CPF) ۶۷
۴-۶- تکنیک‌های حل مسأله پخش بار بهینه ۶۸
۴-۷- فرمول بندی مسأله TTC و مقایسه روش‌های مختلف ۶۹
۴-۸- روش‌های محاسبه TRM ۷۱
۴-۹- روش‌های محاسبه CBM ۷۱
۴-۱۰- مقایسه روش‌های مختلف محاسبه TRM و CBM ۷۲
۴-۱۱- روش کلی تعیین TTC و TRM ۷۲
۴-۱۲- الگوریتم محاسبه ATC با روش RPF ۷۳
۴-۱۳- خلاصه ۷۴

۵- فصل پنجم: مدیریت تراکم انتقال در محیط بازار برق

۵-۱- مقدمه ۷۵
۵-۲- مفاهیم پایه‌ای مدیریت تراکم ۷۷
۵-۲-۱- تعریف تراکم ۷۷
۵-۲-۲- دلایل وقوع تراکم ۷۸
۵-۲-۳- مدل ناحیه‌ای شبکه ۷۸
۵-۲-۴- فلوهای موازی- ارتباط بین فلوی فیزیکی و تبادلات تجاری ۷۹
۵-۲-۵- ظرفیت انتقال بین نواحی ۸۰

۵-۳- روشهای مدیریت تراکم (CMM)	۸۰
۵-۳-۱- روشهای مدیریت تراکم در بازار روز بعد	۸۱
۵-۳-۲- روشهای مدیریت تراکم در زمان- واقعی (روشهای رفع تراکم)	۹۰
۵-۴- فرمولبندی مسئله‌ی مدیریت تراکم در زمان- واقعی با روش تغییر الگوی تولید	۹۴
۵-۵- خلاصه	۹۷

۶- فصل ششم: مدیریت تراکم بر اساس استفاده از ظرفیت حرارتی دینامیکی

۶-۱- مقدمه	۹۸
۶-۲- محاسبه ATC با استفاده از ظرفیت حرارتی شبهدینامیکی	۹۹
۶-۲-۱- محاسبه ATC با روش PTDF با لحاظ ظرفیت حرارتی شبهدینامیکی	۹۹
۶-۲-۲- محاسبه ATC با روش RPF با لحاظ ظرفیت حرارتی شبهدینامیکی	۱۰۰
۶-۳- استفاده از ظرفیت حرارتی در نزدیکی زمان- واقعی برای بهبود ATC	۱۰۱
۶-۴- مدیریت تراکم در زمان- واقعی با بکارگیری ظرفیت حرارتی دینامیکی	۱۰۴
۶-۵- زمان رفع تراکم	۱۰۶
۶-۶- فرمولبندی مسئله با لحاظ ظرفیت حرارتی و زمان رفع تراکم	۱۰۸
۶-۷- خلاصه	۱۰۹

۷- فصل هفتم: نتایج عددی

۷-۱- مقدمه	۱۱۰
۷-۲- معرفی واسط نرم افزاری	۱۱۱
۷-۲-۱- طراحی برنامه واسط نرم افزارهای MATLAB و DigSILENT با استفاده از زبان DPL	۱۱۱
۷-۲-۲- برنامه واسط نرم افزارهای MATLAB و DigSILENT	۱۱۱
۷-۳- تاثیر ظرفیت حرارتی دینامیکی خطوط انتقال در محاسبات سیستم	۱۱۲
۷-۳-۱- سیستم مورد مطالعه	۱۱۴
۷-۳-۲- نتایج انجام محاسبات	۱۱۴
۷-۴- محاسبه ATC با استفاده از ظرفیت‌های شبهدینامیکی	۱۱۶
۷-۴-۱- نتایج محاسبه ATC با استفاده از روش PTDF	۱۱۶
۷-۴-۲- نتایج محاسبه ATC با استفاده از روش دقیق RPF	۱۱۹
۷-۵- محاسبه ATC با استفاده از ظرفیت‌های استاتیکی بهبود یافته	۱۲۰
۷-۶- مدیریت تراکم در زمان- واقعی	۱۲۲
۷-۷- مدیریت تراکم در زمان- واقعی با استفاده از ظرفیت‌های حرارتی استاتیکی	۱۲۲
۷-۸- مدیریت تراکم در زمان- واقعی با استفاده از ظرفیت‌های حرارتی دینامیکی	۱۲۵
۷-۸-۱- استفاده از ظرفیت حرارتی دینامیکی بهمنظور تشخیص وقوع تراکم در سیستم	۱۲۶
۷-۸-۲- استفاده از ظرفیت دینامیکی بهمنظور کاهش هزینه‌های مدیریت تراکم	۱۲۷
۷-۸-۳- تاثیر استفاده از ظرفیت دینامیکی در جلوگیری از فروپاشی شبکه و خاموشی‌های بزرگ	۱۲۹

۱۳۲	۹-۷- مدیریت تراکم در زمان- واقعی بالحاظ زمان رفع تراکم
۱۳۶	۱۰-۷- تاثیر لحاظ زمان رفع تراکم در تعیین تعداد واحدهای مشارکت کننده
۱۳۸	۱۱-۷- خلاصه
	۸- فصل هشتم: نتیجه‌گیری
۱۳۹	۱-۸- نتیجه‌گیری
۱۴۱	۲-۸- پیشنهادات
۱۴۲	پیوست شماره ۱
۱۴۳	پیوست شماره ۲
۱۴۴	پیوست شماره ۳
۱۴۶	مراجع

چکیده

ظرفیت حرارتی دینامیکی، ظرفیت حرارتی واقعی یک خط انتقال است که با توجه به شرایط آب و هوایی، ساختمان هادی خط و نیز موقعیت جغرافیایی آن، تعیین می‌شود. اهمیت استفاده از ظرفیت حرارتی دینامیکی خطوط انتقال، با توجه به دلایل ایجاد تراکم در سیستم انتقال و نیز روش‌های مختلف پیش‌گیری از وقوع تراکم در سیستم، با برسی مزایا و معایب این روش‌ها، از لحاظ فنی، اقتصادی و اجتماعی مشخص می‌شود. در این پایان‌نامه، تاثیر استفاده از ظرفیت حرارتی دینامیکی خطوط انتقال، در مسأله‌ی مدیریت تراکم سیستم انتقال، مورد بررسی قرار می‌گیرد. مدیریت تراکم در محیط تجدید ساختار یافته، به معنای بکارگیری روش‌هایی با هدف پیش‌گیری از وقوع تراکم و همچنین روش‌های رفع تراکم، در صورت وقوع تراکم می‌باشد. روش‌های پیش‌گیری از وقوع تراکم، روش‌هایی هستند که در بازه‌های زمانی بلند مدت و پیش از رسیدن به زمان بهره‌برداری، با هدف تشخیص ظرفیت انتقال به مقاضیان استفاده از این ظرفیت، بکار می‌روند. مسأله‌ی اصلی در این روش‌ها، محاسبه‌ی ظرفیت انتقال در دسترس، بین دو ناحیه و یا دو شیخ از شبکه است که مقاضی تبادل توان هستند. در این پایان‌نامه، این ظرفیت انتقال در دسترس، برخلاف روش‌های کنونی که با توجه به ظرفیت‌های حرارتی استاتیکی به محاسبه‌ی این ظرفیت می‌پردازند، با توجه به پیش‌بینی شرایط آب و هوایی برای یک بازه‌ی زمانی مورد نظر، محاسبه می‌شود. نتایج انجام محاسبات نشان می‌دهد که استفاده از ظرفیت شبده‌ینامیکی حاصل از پیش‌بینی شرایط آب و هوایی، قابلیت انتقال در دسترس را به میزان چشمگیری افزایش می‌دهد. روش‌های مربوط به رفع تراکم در زمان بهره‌برداری، روش‌های سرعی هستند که در هنگام وقوع تراکم در سیستم، به حل مسأله‌ی تراکم می‌پردازنند. اساس کار این روش‌ها، تشخیص و سپس رفع تراکم است. وقوع تراکم در سیستم، با توجه به ظرفیت حرارتی خطوط سیستم و میزان بار خط، تشخیص داده می‌شود. در این پایان‌نامه، نشان داده می‌شود که چنانچه از ظرفیت حرارتی دینامیکی خطوط استفاده شود، می‌توان وقوع تراکم در سیستم را به درستی تشخیص داد. در این پایان‌نامه، روش تغییر الگوی تولید برای رفع تراکم بکارگرفته می‌شود که در این روش، با حل یک مسأله‌ی بهینه‌سازی، میزان تغییر تولید ژنراتورها به منظور رفع تراکم از سیستم، تعیین می‌شود. تعیین تعداد واحدهای مشارکت کننده در مسئله‌ی مدیریت تراکم با اهداف مختلف، در مراجع مختلف مورد بحث واقع شده است ولی تاکنون، مسأله‌ی بکارگیری ظرفیت حرارتی دینامیکی خطوط و همچنین ملاحظات عملی مربوط قابلیت واحدهای تولیدی در کاهش و یا افزایش توان تولیدی در زمان معین، در حل مسأله‌ی مدیریت تراکم، مورد توجه قرار نگرفته است. در این پایان‌نامه، قیود مسأله‌ی بهینه‌سازی به گونه‌ای اصلاح می‌شوند که ظرفیت حرارتی دینامیکی خطوط به همراه زمان رفع تراکم، وارد مسأله شوند. نتایج انجام محاسبات، تاثیر استفاده از ظرفیت حرارتی دینامیکی در کاهش هزینه‌های مدیریت تراکم و نیز جلوگیری از فروپاشی شبکه را نشان خواهند داد. در این پایان‌نامه، با توجه به تعریف ظرفیت‌های کوتاه مدت و اضطراری، زمان رفع تراکم از سیستم، تعیین می‌شود و تاثیر لحاظ این پارامتر مهم، در نتایج حل مسأله با روش‌های مختلف انتخاب واحدهای مشارکت کننده در مدیریت تراکم، نشان می‌دهد که تعداد واحدهای مشارکت کننده و میزان تغییر تولید واحدهای می‌تواند بسیار متفاوت باشد نسبت به وقتی که زمان رفع تراکم، در حل مسأله لحاظ نمی‌شود. در این پایان‌نامه، محاسبات مربوط به ظرفیت حرارتی دینامیکی در محیط نرم‌افزار MATLAB انجام شده و از طرقی، مدلسازی و محاسبات سیستم، در محیط نرم‌افزار DigSILENT انجام گرفته است. امکان تبادل اطلاعات بین این دو نرم‌افزار، از طریق ایجاد یک واسط نرم‌افزاری با استفاده از زبان برنامه‌نویسی DPL، مهیا شده است. مسأله‌ی بهینه‌سازی، با استفاده از جعبه ابزار بهینه‌سازی نرم‌افزار MATLAB، حل شده و سیستم‌های ۶ و ۳۰ باسه‌ی تغییر یافته‌ی IEEE، به عنوان سیستم‌های تست، بکار رفته است.

کلمات کلیدی: ظرفیت حرارتی استاتیکی، ظرفیت حرارتی دینامیکی، مدیریت تراکم، تغییر الگوی تولید.

۱- پیشگفتار

فصل اول

مقدمه

در دو دهه‌ی اخیر، ظرفیت انتقال توان خطوط انتقال، بیشتر مورد توجه قرار گرفته است. رشد تولید و مصرف در سیستم قدرت نسبت به احداث خطوط انتقال جدید، سرعت به مرتب بیشتری دارد. به عنوان مثال برطبق آمار سال ۲۰۰۳، سیستم قدرت آمریکا با رشد بار تقریباً دو درصدی در هر سال مواجه بوده و همچنین پیش‌بینی شده بود که رشد تولید در ۲۰ سال آتی در حدود سی درصد باشد، در حالی که رشد ظرفیت انتقال، تنها پانزده درصد تخمین زده شده بود [۱]. از طرفی ظرفیت انتقال توان خطوط موجود بر اثر قیود مختلفی چون قیود حرارتی (جريان خطوط)، قیود ولتاژ و قیود پایداری، محدود می‌شود. لذا در نتیجه‌ی این عدم هماهنگی بین رشد تولید، مصرف و ظرفیت انتقال، سیستم انتقال به سمت متراکم شدن پیش می‌رود. بطور کلی مسئله‌ی تراکم خطوط انتقال، یکی از عوامل مهم در بحران انرژی به شمار می‌آید که نتایج گوناگونی در پی دارد. تراکم خطوط، حاشیه امنیت سیستم را در مواجه با حوادث احتمالی کاهش می‌دهد و همچنین قطعی بارها در هنگام بروز حوادث، بیشتر می‌شود که این امر خود منجر به افزایش پرداخت هزینه‌ی خسارات می‌گردد. همچنین در سالهای اخیر با تجدیدساختار و ایجاد بازارهای رقابتی در صنعت برق، ظرفیت خطوط انتقال بیش از پیش مورد توجه قرار گرفته است چراکه در بازارهای انرژی الکتریکی تراکم خطوط انتقال می‌تواند منجر به افزایش قیمت برق گردد که توسط مصرف کنندگان پرداخت می‌شود. همچنین به علت تراکم خطوط ممکن است از برخی واحدهای تولیدی با مشخصات مطلوب نتوان بهره‌برداری لازم را بعمل

آورد و یا انجام برخی از معاملات بازار به علت تراکم خطوط، امکان پذیر نباشد که این موضوع مطلوب بازیگران بازار نیست. در این فصل به بررسی خطوط انتقال، پیامدهای ناشی از تراکم خطوط و دلایل اصلی رشد کند خطوط انتقال پرداخته شده و در نهایت محدودیت های گوناگون ظرفیت خطوط انتقال و روشهای گوناگون افزایش ظرفیت انتقال بررسی شده است. مزایا و معایب هر روش تشریح و در نهایت سیستم مانیتورینگ لحظه ای ظرفیت حرارتی خطوط انتقال معرفی شده است.

۲-۱- خطوط انتقال سیستم قدرت

خطوط انتقال انرژی الکتریکی، وظیفه انتقال انرژی الکتریکی از تولیدکنندگان به مصرف کنندگان را دارند. توان الکتریکی از طریق خطوط هوایی و کابل ها از نیروگاهها به مصرف کنندگان منتقل می شود. خطوط هوایی برای فوائل طولانی و در فضاهای باز استفاده می شوند در حالی که کابل ها برای انتقال توان به صورت زیرزمینی یا زیرآبی، استفاده می شوند. برای ظرفیت انتقال توان یکسان، کابل ها ۱۰ تا ۱۵ برابر گرانتر از خطوط هوایی هستند بنابر این کابل ها تنها در مکان های خاص که نتوان از خطوط هوایی استفاده کرد، بکار می روند [۲]. سرعت احداث خطوط انتقال و یا به عبارتی رشد خطوط انتقال به دلایل مختلفی که لزوماً تکنیکی نیستند، به کندی صورت می گیرد. به عنوان مثال در سال ۱۹۹۰ در کالیفرنیا، مطالعاتی صورت گرفت و بنابر آن مطالعات، قرار شد ۱۷۰۰ کیلومتر خط انتقال بین سال های ۱۹۹۱ تا ۲۰۰۰ احداث شود، در پایان سال ۲۰۰۰ عملیات ساخت یکی از این خطوط، حتی آغاز هم نشده بود [۳]. در آمریکا و نیز در بسیاری از کشورهای پیشرفته دنیا، ساخت یک خط جدید در حدود ۵ سال بطول می - انجامد و همچنین فرآیند اخذ مجوز نیز فرآیندی زمانبر است و در بسیاری از موارد نیز به علت قوانین ایالتی در ایالات مختلف، این مجوز داده نمی شود. این در حالی است که نیروگاههای جدید در ظرف چند ماه ساخته می شوند [۳]. در ادامه، دلایل اصلی رشد کند خطوط انتقال و سپس پیامدهای ناشی از آن بیان و در نهایت محدودیت های گوناگون ظرفیت خطوط انتقال بررسی می شود.

۳-۱- دلایل اصلی رشد کند خطوط انتقال

دو دلیل اصلی که موجب رشد کند خطوط انتقال شده است عبارتند از [۱]:

- ۱) اخذ مجوز برای احداث خط جدید بسیار مشکل و در بسیاری موارد امکان ناپذیر است چرا که احداث خط یک خط جدید می تواند موجب بروز مشکلاتی گردد از جمله:

- کاهش قیمت زمین‌های مناطق اطراف خط انتقال به علت نمای ایجاد شده توسط تجهیزات خط انتقال.
 - تأثیرات^۱ EMF بر سلامتی انسان: قرار گرفتن در معرض میدان‌های الکترومغناطیس (EMF) باشدت پائین به مدت طولانی به عنوان یک عامل بالقوه خطرناک برای سیستم‌های بیولوژیک شناخته شده‌اند.
 - تأثیر مخرب روی سیستم‌های زیست محیطی.
 - تأثیرات محیطی ساخت و نگهداری خطوط انتقال.
- (۲) سرمایه‌گذاران راغب نیستند در این بخش سرمایه‌گذاری کنند و کمبود سرمایه‌گذاری در این بخش وجود دارد چراکه ممکن است موقعیت سرمایه‌گذاری در دیگر پروژه‌ها، با نرخ بازگشت سرمایه بیشتری، وجود داشته باشد.
- علاوه بر این، در کشورهای مختلف، دلایل متعددی می‌تواند مانع سرمایه‌گذاری در این بخش باشد. به عنوان مثال، نابسامانی در بازارهای انرژی و عدم قطعیت‌هایی که از سوی قانون‌گذار ایجاد می‌گردد و همچنین تغییر قوانین، اخیراً از موانع عمده در سرمایه‌گذاری برای احداث خطوط جدید در آمریکای شمالی بوده است. یکی از اشکالاتی که وجود دارد این است که در آمریکا، پرداخت به مالکان خطوط انتقال، بر اساس میزان سرمایه‌گذاری که انجام داده‌اند و با یک نرخ ثابت، بازگشت سرمایه انجام می‌شود. این در حالی است که چنانچه درآمد حاصل از انتقال توان از هر خط، به مالکان آن پرداخت شود، انگیزه‌ی بیشتری برای سرمایه‌گذاری در زمینه‌ی ساخت خطوط جدید، ایجاد می‌شود. نرخ مجاز بازگشت سرمایه، که به صاحبان خطوط پرداخت می‌گردد، آنقدر کم است که هیچ انگیزه‌ای به منظور ساخت خطوط جدید، برای آنها ایجاد نمی‌کند [۳]. لذا در نتیجه‌ی این عدم هماهنگی بین رشد تولید و مصرف و ظرفیت انتقال، سیستم انتقال به سمت متراکم شدن پیش می‌رود. متراکم شدن خطوط انتقال پیامدهای گوناگونی دارد که در ادامه به آنها اشاره می‌شود.

۴-۱- پیامدهای متراکم شدن خطوط انتقال

بطور کلی مسئله‌ی تراکم خطوط انتقال خود یکی از عوامل مهم در بحران انرژی به‌شمار می‌آید. به عنوان مثال می‌توان به بحران انرژی کالیفرنیا در سال ۲۰۰۰ به علت متراکم شدن خطوط انتقال اشاره کرد. از جمله نتایج گوناگون متراکم شدن خطوط انتقال، می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- حاشیه امنیت سیستم در مواجه با حوادث احتمالی کاهش می‌یابد.

^۱- Electro Magnetic Field

- قطعی بارها در هنگام بروز حوادث بیشتر می‌شود که خود منجر به افزایش پرداخت هزینه‌ی خسارات می‌گردد.
- ممکن است از واحدهای تولیدی با مشخصات مطلوب نتوان بهره‌برداری لازم را بعمل آورد.
- در بازارهای انرژی الکتریکی تراکم خطوط انتقال می‌تواند منجر به افزایش قیمت برق گردد که توسط مصرف کنندگان پرداخت می‌شود. این هزینه اضافی در بازارهای انرژی الکتریکی هزینه قیود نام دارد. به عنوان مثال هزینه قیود در سیستم برق کالیفرنیا برای مسیر^۱ (خطوط ارتباطی بین شمال و جنوب کالیفرنیا) واقع در جنوبی‌ترین بخش PG&E^۲ برطبق گزارش ISO^۳ در حدود ۲۰۰۱ میلیون دلار بوده است [۳].
- ممکن است برخی از معاملات بازار به علت تراکم خطوط امکان‌پذیر نباشد که این موضوع از دید شرکت کنندگان در بازار مطلوب نیست.

در این شرایط که ساخت خطوط جدید با مشکلات فراوان روبرو است، افزایش ظرفیت انتقال خطوط موجود، یک راه حل منطقی بنظر می‌رسد. حال این سوال مطرح می‌شود که چگونه ظرفیت انتقال خطوط موجود، می‌تواند افزایش یابد؟ برای پاسخ‌گویی به این سؤال، باید محدودیت‌های ظرفیت انتقال خطوط مورد بررسی قرار گیرند.

۱-۵- محدودیت‌های ظرفیت خطوط انتقال سیستم قدرت

یک سیستم انتقال قدرت، از سیستم انتقال، سیستم فوق توزیع و سیستم توزیع تشکیل شده است. سیستم انتقال مسؤولیت انتقال توان‌های زیاد را بر عهده دارد و در رنج ولتاژ‌های ۲۳۰ کیلوولت به بالا کار می‌کند. سیستم توزیع، مصرف کنندگان نهایی را تغذیه می‌کند و در رنج ولتاژ ۳۴/۵ کیلوولت به پائین کار می‌کند. سیستم فوق توزیع، ارتباط بین سیستم انتقال و سیستم توزیع را ایجاد می‌کند و رنج ولتاژی بین ۶۹ تا ۱۳۸ کیلوولت دارد. البته برخی از مصرف کنندگان بزرگ، انرژی موردنیاز خود را از سیستم انتقال و یا فوق توزیع تامین می‌کنند. ظرفیت انتقال توان سیستم‌های انتقال، با قیود مختلفی، محدود می‌شود که در ادامه به تشریح هریک از این قیود پرداخته می‌شود [۱].

۱-۵-۱- قیود حرارتی سیستم انتقال

ظرفیت حرارتی خط، به معنای اندازه‌ای از جریان مجاز قابل عبور از یک خط است که چنانچه این جریان از خط عبور کند، دمای خط، به حداکثر دمای مجاز خود می‌رسد، بدون اینکه فاصله‌ی هادی تا زمین از میزان مجاز آن

^۱-Path 15

^۲-Pacific Gas & Electric company

^۳-Independent system operator

کمتر شود و یا اینکه استقامت کششی هادی در اثر گرمایش بیش از حد، از دست برود [۴]. حداکثر دمای مجاز هادی بر اساس مشخصات مربوط به گداختگی هادی و با توجه به عمر هادی، محاسبه [۲] می‌شود. قیود حرارتی باید به منظور جلوگیری از افزایش زیاد دمای خطوط انتقال، کابلهای زیرزمینی و ترانسفورمرها، تعیین شوند. افزایش زیاد دمای کابلهای زیرزمینی و ترانسفورمرها، عمر آنها را کاهش می‌دهد. افزایش زیاد دمای هادی‌های خط انتقال می‌تواند مقاومت مکانیکی آنها را کاهش دهد و باعث شکم‌دادگی هادی‌ها شود (فاصله آنها تا زمین کاهش یابد). لذا برای خطوط انتقال تعیین مأکریم دمای آنها با توجه به جریان عبوری از آنها ضروری است [۱].

خطوط انتقال قدرت بطور سنتی با ظرفیت حرارتی هادی با عنوان ظرفیت استاتیکی خط، محدود شده‌اند. این ظرفیت بر اساس یک سری شرایط از پیش تعیین شده، مشخص می‌شود. این شرایط، در مرحله‌ی طراحی خط به منظور محاسبه‌ی فاصله‌ی هادی‌ها تا زمین وارد می‌شوند. در محیط‌های سنتی و روش‌های قدیمی، ظرفیت خط تنها تحت یک شرایط مشخص آب و هوایی مثلاً دمای زیاد محیط، تابش خورشید و سرعت کم وزش باد، طراحی و تعریف می‌شود، همچنین به دلایل امنیتی در اکثر مواقع یک ظرفیت محافظه‌کارانه برای خطوط تعیین می‌شود.

۱-۵-۲- قیود ولتاژ سیستم انتقال

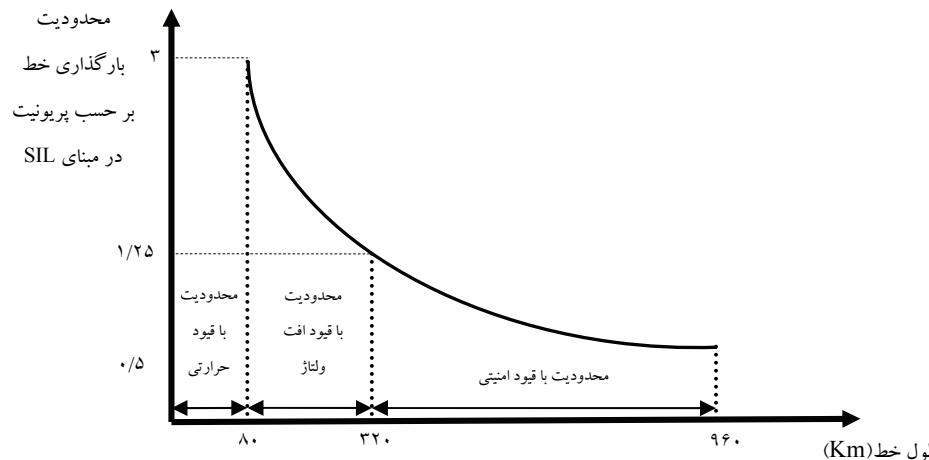
قیود ولتاژ باید با هدف اجتناب از اضافه یا افت ولتاژها در حالت کار دائمی سیستم تعیین شوند. اضافه ولتاژها می‌توانند باعث از بین رفتن ایزولاسیون و تخریب عایق‌ها، اتصال کوتاه و تشدید اثرات کرونا گردند. در حالی که افت ولتاژها می‌توانند باعث عملکرد نادرست تجهیزات، خسارت به موتورها و آسیب‌های دیگر گردند. سیستم‌های انتقال دو قید ولتاژ دارند: قید ولتاژ حداکثر و ولتاژ حداقل. این قیود حداکثر و حداقل در کشورهای مختلف و طبق استانداردهای مختلف، مقداری متفاوتی دارند. به عنوان مثال در ایران، قید ولتاژ حداکثر در شرایط نرمال، ۱۰۵٪ و در شرایط اضطراری، ۱۱۰٪ ولتاژ نامی است. این در حالی است که در بسیاری از کشورها، قید ولتاژ حداکثر برای شرایط اضطراری هم، ۱۰۵٪ می‌باشد. قید ولتاژ حداقل در ایران، ۹۵٪ در شرایط نرمال و ۹۰٪ ولتاژ نامی در شرایط اضطراری می‌باشد.

۱-۵-۳- قیود امنیتی سیستم انتقال

قیود امنیتی انتقال، به اختلاف زاویه‌ی فاز ولتاژ در دو طرف خط مربوط می‌شود (زاویه فاز ولتاژ فرستنده-گیرنده). برای یک میزان مشخص از توان انتقالی، هرچقدر طول خط بیشتر باشد، اختلاف زاویه فاز ولتاژ در دو انتهای خط، بیشتر می‌شود. لذا برای برای خطوط بلند، قبل از اینکه قید حرارتی و یا ولتاژ، عامل محدود کننده‌ی انتقال توان باشد، قید امنیتی خط، میزان توان مجاز انتقالی از خط را تعیین می‌کند. توان جاری شده بین دو منطقه با دیگر عوامل نیز می‌تواند محدود شود از جمله:

- لحاظ ظرفیت رزرو برای خطوط انتقال در هنگام رخداد حوادث احتمالی.

- محدود نمودن توان اکتیو و راکتیو عبوری از خط برای مقابله با ناپایداری های گذرا، حالت دائمی و ولتاژ که البته اینها متداول ترین قیود بهره برداری هستند. برای خطوط با طول متوسط، غالب، قیود ولتاژ، عامل محدود کننده ای انتقال توان از خط هستند. میزان انتقال توان در خطوط کوتاه، با قیود حرارتی، محدود می شود.
- شکل ۱-۱، رابطه ای بین طول خط و میزان توان قابل انتقال از آنرا، به همراه قیود محدود کننده ای انتقال توان، نشان می دهد.



شکل ۱-۱: منحنی بارگذاری خط انتقال [۲]

نکته ای قابل توجه این است که بیشترین محدودیت انتقال، محدودیت و قید حرارتی است. برای مثال در قسمت شمالی کالیفرنیا، ۱۱۱ قید حرارتی برای خطوط مشخص شده است در حالی که تعداد قیود ولتاژ، بسیار کمتر از این عدد است [۳]. علاوه بر این، ظرفیت انتقال خطوط ولتاژ بالای سیستم، به ندرت با قید حرارتی محدود می شود (خطوط با سطح ولتاژ بیشتر از 400 kV) و بیشتر مواقع خطوط واسط، یعنی خطوط با سطح ولتاژ ۱۱۵ تا ۲۳۰ کیلوولت، با قید حرارتی، محدود می شوند.

۱-۶- ظرفیت های دینامیکی و استاتیکی خطوط انتقال

در این قسمت، مفهوم ظرفیت حرارتی دینامیکی خطوط انتقال مورد بحث واقع می شود. قید حرارتی خطوط سیستم، یکی از مهمترین قیود محدود کننده ای انتقال توان در سیستم انتقال به شمار می آیند. در صورتی که تقاضای انتقال توان، بیشتر از ظرفیت انتقال توان سیستم باشد، سیستم انتقال متراکم نامیده می شود. ظرفیت انتقال توان سیستم، با قید مختلفی که یکی از مهمترین آنها قید حرارتی خطوط سیستم است، محدود می شود. مباحث مربوط به ظرفیت انتقال و تراکم، در فصول آتی بطور مفصل تشریح می شوند. بنابراین، قید حرارتی، ممکن است موجب تراکم سیستم انتقال شوند. با ظرفیت ثابت حرارتی خطوط، اپراتور سیستم نمی تواند از همه ظرفیت خط استفاده کند لذا ظرفیت های دینامیکی، که براساس شرایط محیطی محاسبه می شوند، به منظور لحاظ ظرفیت حرارتی موثر، مورد توجه قرار گرفته اند. به عبارتی از آنجا شرایط در نظر گرفته شده برای تعیین ظرفیت ثابت، بدترین شرایط آب و هوایی ممکن برای طول یک خط می باشد، این ظرفیت نمی تواند نشان دهنده ظرفیت حرارتی واقعی یک خط باشد. به علت

تمایز بین ظرفیت ثابت و واقعی خط، تعاریف مربوط به ظرفیت‌های استاتیکی و دینامیکی بصورت زیر، انجام می‌گیرد.

(۱) **ظرفیت استاتیکی:** ظرفیت حرارتی استاتیکی به جریانی (یا مگاولت آمپر متناظر با آن) گفته می‌شود که از هادی یک خط انتقال عبور می‌کند بطوری که در نتیجه‌ی آن، حداکثر حرارت مجاز هادی تحت یک شرایط آب و هوایی پایدار، نتیجه شود [۵].

(۲) **ظرفیت دینامیکی:** عبارت ظرفیت‌های دینامیکی به استفاده از اطلاعات زمان- واقعی^۱ (یا نزدیک به زمان- واقعی) برای تعیین ظرفیت‌های دقیق اجزاء اشاره دارد. در مورد خطوط انتقال هوایی، پارامترهای مهم در تعیین ظرفیت حرارتی دینامیکی، موقعیت، ساختمان و دمای هادی، دمای محیط، سرعت و جهت وزش باد هستند. ظرفیت حرارتی دینامیکی یک هادی هوایی را می‌توان به این صورت تعریف کرد: بار ثابتی که منجر شود دمای هادی، تحت یک شرایط آب و هوایی معلوم، به حداکثر دمای مجازش برسد.

۱-۷-۱- افزایش ظرفیت خطوط انتقال موجود

در ابتدای این فصل، دلایل رشد کند خطوط انتقال انرژی الکتریکی و انواع محدودیت‌های ظرفیت خطوط انتقال مطرح و مشکلات ناشی از متراکم شدن خطوط بررسی شدند و در نهایت با توجه به مشکلات و مسائل مربوط به احداث خطوط جدید، یک راه کار موثر برای جلوگیری از متراکم شدن خطوط انتقال در کوتاه مدت، افزایش ظرفیت انتقال قدرت خطوط موجود، معرفی شد. در ادامه‌ی این فصل به بررسی امکان‌پذیری این راه کار پرداخته می‌شود و روش‌های افزایش ظرفیت خط (که به ویژگی‌های فیزیکی خط مربوط می‌شود) مطرح، مزايا و معایب هر روش بیان و در انتهای به معرفی سیستم مانیتورینگ لحظه‌ای پارامترهای خط پرداخته می‌شود. به هر حال قبل از اینکه اقدام به افزایش ظرفیت یک خط شود، باید بررسی گردد که به کدام طریق ظرفیت یک خط خاص افزایش داده شود. این اقدام کاملاً وابسته به شرایط خط و محدودیت‌های غالب حاکم بر آن خط می‌باشد.

۱-۷-۱- بررسی امکان‌پذیری افزایش ظرفیت خط

(۱) بررسی‌های فنی

- رشد بار سیستم: باید بررسی شود که آیا افزایش ظرفیت خط، جوابگوی رشد بار سیستم هست یا خیر، به عبارتی باید بررسی شود که این افزایش، تا چه مدت می‌تواند احداث خطوط جدید را به تعویق بیندازد.

- ارزیابی شرایط کنونی و عمر مورد انتظار برای اجزای خط: این ارزیابی باید برای اجزای اصلی خطوط مانند دکل‌ها، فونداسیون، هادی‌ها و عایق‌ها انجام گردد.

^۱ - Real Time